

Lo Somatent

DIARI REGIONALISTA Y D' AVISOS Y NOTICIAS

Any XIII

Reus, Diumenge 2 d' Octubre de 1898

Núm. 3.713

El PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Reus, un mes	Ptas. 1
n provincias trimestre	3'60
Extrangeria Ultramar	7'
Anuncis, à preus convencionals.	7'

PUNTS DE SUSCRIPCIÓ

En la Administració d' aquest diari y en les principals llibreries d' aquesta ciutat y de fora.
En Barcelona, litografia Mallofré, carrer Junquera, 6.

No's retornan los originals encara que no's publicin.

Administració y Redacció

PLASSA DE LA CONSTITUCIÓ, (PORXOS)

Farmacia Serra

Arrabal Santa Anna, 80, prop á la plassa de Catalunya (Teléfono 13)

Fàbrica de flors artificials

Maria Perpiñà

REUS.—CARRER MAJOR, NUMERO 22.—REUS.

Combats los anys en aquesta època hi ha un gran y variat surtit en coronas fúnebres, flors de seda, pluma, porcelana, zinc i tela Impermeable; medallons de diferents formes y classes, creus, pensaments, y altres objectes artístichs que en lo dia dels morts, seien colocar sobre las tumbas, com carinyós tribut dedicat á la memoria dels que foren.

Alta novetat en coronas de porcelana

Se fan també tota classe d' inscripcions ab lletras brodadas, pintades, y de paper,

PREUS REDUITS

Notes.—Se dibuixen cintas pera brodar inscripcions.

CREMA LÀCTEA ROMEU

Reproductora de la llet

aprobada per la M. Iltre. Acadèmia Mèdica Farmacèutica de Barcelona.

Dipòsit: Farmacia de A. SERRA, Arrabal de Sta. Anna, 80

REUS

Secció doctrinal

Nova campanya

Tidels als principis regionalistes consignats en lo Manifest «Al poble català» de la «Unió Catalanista», desligats de tot compromís ab los partits politichs, independents de criteri en las cuestions locals; units ab llossos de companyerisme ab totes las Associacions Catalanistas, emprenem nova campanya per defensar los ideals que avans y després dels desastres del Estat espanyol havém creut y seguim creyent que han de ser los únichs que podrían regenerar aquest desgovernat pays.

Ne 'ns mou altre interès que la redempció de la Pàtria catalana.

No 'ns guia altre desitj, que la sed que sentim de justicia, de libertat y de progrés.

No treballém per l' èvy, sino per lo demà, que esperém ab fervorosa fé que ha de deslliurar á las regions de la opressió centralisadora. A tots los homes de bona voluntat que defensin al-

guna de las conclusions del programa de la «Unió Catalanista» los ajudarém en lo que 'ns permetin las nostres forças, y si fugen arrepentits dels camps contraris, ben vinguts sian al nostre camp.

«Lo Somatent», al iniciar aquesta campanya, protesta ab totes las forças de la arbitrarria imposició d' una censura irresponsable que no existeix en cap altre país del mon y que s' ha implantat quan ja acabada la guerra, no 's pot ni sisquera invocar pera la seva defensa, l' interès del exèrcit, ó l' interès de la Pàtria amenassada.

La Redacció.

Llissó terrible!

Quan en l' any 1588, mort D. Alvaro de Bazán,

marqués de Santa Cruz, los temporals, «la impericia de improvisados pilotos y las desavenencias, rivalidades y celos de capitanes vulgares»—termes textuals de la «Academia Española»—desferen la armada invencible, esmicolantse los bastiments en las costas de la Irlanda, lo doi y la desesperació cobrien ab sos mantos á tota la Península. Avesats á las victorias per terra, or-

gullosos del poder casi casi sobrehumà d' aquell rey que imposava la dolsa y santa religió católica ab lo terror del extermini y que feya aborrit y sinònim de butxí lo nom castellà á Flandes, los espanyols sentiren ab tan intens dolor la pèrdua de la armada, que no sembla sino que ja pressagassin las terribles consecuències, que aquest fet havia de produir en lo per-

vindre.

Alashoras, pera consolar y fortaleixer als esbatuts escriugué lo P. Rivadeneyra aquell llibre, que es una obra clàssica de la literatura castellana y que s' titula el «Tratado de la Tribulación». segonies el, llisí el exco

Aquell insigne escriptor s' esforçava en son llibre pera fer comprender als espanyols quel las calamitats que assolien als pobles, Deudas permet pera escarmir y pera regeneració dels bons y dels malvats; però als primers, pera posar á prova las sevas virtuds; però als segons, pera criderlos al arrepentiment y á la penitència.

Qui pogués conformar-se y consolarse ab la resignació d' aquell asceta, avuy que la ruïna d' Espanya es ten-

cara més gran, més paborosa y més temible en sos efectes; Qui pogués consolar com él consolá en aquell sigle de fé, á tantas mares com are han perdut

á sos fills; á tantas famílies que 's veuen en la ruïna; y á tants sers pobres y malts com tornan de la guerra!

destruït, tot s' ha perdut. Y si Deu té reservat un càstich per los orgullosos, es hora are de contemplar la justicia de Deu en tota sa magnitud y en tot son immens poder; perque aquest sigle haurá sigut per aquella Espanya altaiva, que encare vivia del recort de sagres grandesses, un sigle d' expiació y un sigle d' humiliació, que prepari, tal volta y per desgracia, una llarga era de severitat.

Primer, la guerra ab lo francés, sagnant y crude-

llíssims, prostituiat tot lo territori; assolant poblets y camps; infiltrantnos á cops de culata exòticas ideas d'

unitarisme; després, la guerra dels set anys, fràticida y criminal, dividint las regions y las famílies en partiçs apassionats y odiosos; destruïnt las masías, co-

vant los matiners, y 'ls lladres y 'ls secuestradors. En-

sempys la pèrdua de las colonias americanas; la pèrdua de mitj continent, abandonat sense tréuren cap profit

y quedant aquella tristor y remordiment de véurelas desgraciadas é impotents pera seguir la via del pro-

grés; tristor y remordiment igual al d' un pare que ha educat malament á sos fills y 'ls veu emancipats, sense obrirse via. Més tard, la guerra d' África, exaliant en-

care l' orgull nacional, sense rendiment de cap classe;

lo militarisme convertintnos en un poble de bullanguers, la revolució desmoralizant al poble y destruïnt tots los principis d' autoritat; la primera guerra de

Cuba, sembrant de morts aquells camps y sembrant la llevor de la seva independència; altra guerra civil y cantonal: rius de sanch y de ruïna y per final, quan

sembla oviur-se una èra de pau y tranquilitat, la pèrdua de totes las colonies, la ruïna de la hisenda, de la marina, del exèrcit; la fam; la miseria; les malaltias dels repatriats; l' acabament de nostre comers marítim y de la nostra exportació á l' Amèrica y á l' Àsia.

Y quin balsam pot curar tantas feridas? quin consol pot aixugar tantas llàgrimes; quin àngel de caritat pot condòldres de tantà malbaixa? Per ventura queda ja fé en los cors en lo perivindre d' Espanya? Quin possa la esperança en un próxim remey?

¡Gran es lo càstich, emprò més gran es l' abilitat! Aquí no hi ha vida; lo cor de la Nació no bat, no hi ha coessió en los organismes politichs, ni ve impuls de deit, ni de baix se sent sisquera lo rogal de

